

Nur Baba – (Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun 'Nur Baba ' Romanından) - Menfaatçi

Karakter Henüz çocuk yaşlarındayken Afif Baba tarafından himaye altına alınarak, tekkeye yerleştirilen Nuri, babasından ziyade kimse tarafından sevililmeyen, çirkin, sevimsiz ve şımarık bulunan bir çocuktur. Ancak, herkesi tesiri altına alan, derin bakan gözleri ve bakışları vardır. babasının ölümü ve üvey annesini nikahına alınca, tekkede meraktan kalabalık olmuş, Nuri de, tekkenin şeyhi Nur Baba olmuştur. Dini ve ilmi bilgisi olmamasına rağmen, her konuda cesurca hareket eder, insanları ihtirası ile etkiler. Başarmak istediği her türlü konuda inatçı hareket eder, başarı Nur Baba için genellikle sadece kendi menfaatine hizmet eden bencillikle sahip olma arzusudur. Ancak, sahip olduklarını, hevesi geçince önemsenmez.

Aktiviter Nur Baba'nın hayatı çoğunlukla tekkede geçmektedir. Her gece sazlı, sözlü, içki alemleri içindedir. Sazlar olmadığına, Nur Baba, kendisi şarkı, türkü söyler. Kendisi için en önemli aktivite kadınlardır. O kadınları elde edinceye kadar ki uğraşından zevk alır. Türlü hileler yapar, mektuplar, serenadlar ve sürprizler kendisini mutlu eder. Fakat, elde ettiği kadın, gözünden de düşer. Nur Baba, daha genç, daha güzel ve varlıklı kadınları artık tercih eder.

ÖRNEK ANILAR

Şımarık Nuri, tekkeye geldiğinde cılız bir sığıntıydı, fakat, babası Afif Bey'in de toleransına istinaden son derece şımarık haller gösterir, tekkedeki herkesi canından bezdirirdi. “Hele çocuk on altısını bitirip on yedisine girdiği esnalarda dergahta, hemen hemen kimseler kalmamıştı; çünkü dün sadece müziç ve şımarık olan Nuri, ilk gençlik saikasıyla mutasallıt ve mütecaviz olmağa da başlamıştı. Mühibbeler arasında taze ve geçkin hiçbir yoktu ki, muhabbetlerde onun elini ısırarak, sokarak, çimdikleyen beş ayaklı bir hayvan gibi sofranın altından kendi dizleri üstünde gezdiğini, selamlıkla harem arasındaki dehlizlerde o tüysüz, sıska gencin bir teke vahşetile göğüslerine atıldığını görmemiş bulunsun.”

İnatçı Nuri, tekkeye geldiğinde inatıyla da çevresini bezdirmişti. Kötü huyu karşısındaki nasihatler de, O'nun bu huyundan vaz geçmesine neden olamıyordu. “çocuk fevkalade inarçı idi; ne yüzüne inen silleler, ne Afif Baba'nın nasihatleri, ne bazı mühibbelerin korkutmaları ne de her teşebbüsünün daima kat'i ve acı bir mahrumiyetle nihayet buluşu, hiçbir şey, onun bu serbaz faaliyetine bir an için bile sekte verebiliyordu.”

İhtiraslı Nur Baba'nın tüm aşırılıklarının tek nedeni, O'nun son derece ihtiraslı bir adam olmasıydı. “Nur Baba denilen adam, büyüdüğüm memleketin ilk gördüğüm hususi ve tuhaf bir mahsülü idi. Baştan başa ihtiras, baştan başa iştiha olan bu adam İstanbul'un sakin bir köşesinde, orta zaman masallarındaki gibi, ateşi hiç sönmeyen bir ocak üstünde, birçok ruhların kaynadığı şeytani bir kazanı, fasılasız karıştırmakla meşgul oluyor.”

Bencil (Hodbin) Nur Baba, bencil bir adamdı, her şeye sahip olma isteği karakterinin kötü bir özelliği idi. “Bu adam, Ziba Hala gibi birkaç muvaffakiyetten sonra kendini kaybetmiş, nefsinde her kadına karşı bir temellük hakkı vehmeylemeğe başlamış bir hodbinden başka bir şey değildi.”

Kıskanç Nur Baba, arzu ettiği kadınları başka erkeklerden kıskanır, hatta bunu hiddet ile ifade ederdi. Nigar'ı da Macid'den kıskanmıştı. “İşte, bütün bu dergah halkı biliyor. Dün sabah avdetimde herkesin içinde böyle bağırdım: Benden alacağı olsun. Onun başına öyle bir bela kesileceğim ki...Bunu şimdinizin yüzünüze karşı da söylüyorum, sizi ve beni tanıyanların hepsine de söyleyeceğim. Hepsisi de şahit olsun. Hanımefendi; benim gibi bir adamın muhabbetile eğlenmek bakalım nasıl olurmuş! Bakalım, benim kalbim de öyle Macid Bey kılıklı züppelerin kalbi gibi bir çocuk oyuncağı mı imiş, ne imiş...”